

Toivomusaloite 19

S-L. Anttila ym.: Itsenäisen yrittäjän määrittelystä verotuskäytännössä

Eduskunnalle

Tämän päivän yrittäjäys on muutakin kuin tuotantoa ja käsityöläisyyttä. Yrityksen pääoma on siirtynyt suurista laiteinvestoinneista omistajien korvien väliin. Oikeus- ja verotuskäytäntömme eivät ole pysyneet mukana palveluyhteiskunnan monimuotoisuudessa. Asiaa on yritetty ratkaista työryhmän toimesta jo yli vuoden ajan.

Itsenäisen yrittäjän tärkein tunnusmerkki on se, ettei hän tee työtä toisen johdon tai valvonnan alaisena eikä hän ole solminut työsuhdetta toimeksiantajien kanssa. Lisäksi yrityksen palveluja tarjotaan yleisesti.

Reaalimaailmaan yrittäjä törmää viimeistään verotoimistossa. Liike-erä ei kelpaakaan verottajalle. Idean keksijä ei olekaan itsenäinen yrittäjä eikä saa ennakoverolippua. Vielä karumpi arki on silloin, jos yritys on jo pyörinyt esimerkiksi parin verovuoden ajan, ja vasta sen jälkeen saadaan tietää verottajan pitävänkin yrittäjää toimeksiantajan palkansaajana. Verottajan käytäntö myös poikkeaa eri osissa maata. Yrittäjä

voi valittaa verotoimiston päätöksestä lääninverovirastoon. Tämä on kuitenkin laiha lohtu ja erityisen hankalaa tänä päivänä, jolloin yhä useampi ihminen joutuu turvautumaan yrittäjyyteen toimeentulonsa hankkimiseksi. Tässä taloudellisessa ja työllisyystilanteessa onkin ennen kaikkea julkisen vallan ehdoton välttämättömyys tehdä selkeät pelisäännöt siitä, kenet hyväksytään yrittäjäksi. On liian mielivaltaista jättää tämä asia yksinomaan verottajan harkintaan. Yrittäjyyttä tulee helpottaa, jotta uusia työpaikkoja syntyisi.

Edellä olevan perusteella ehdotamme eduskunnan hyväksyttäväksi toivomuksen,

että hallitus antaisi nopeasti eduskunnalle esityksen oikeus- ja verotuskäytäntömme muuttamiseksi siten, että yhä useampi suomalainen voi ryhtyä yrittäjäksi niin, että hänet myös verotuksessa katsotaan itsenäiseksi yrittäjäksi.

Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 1994

Sirkka-Liisa Anttila

Olavi Ala-Nissilä